ANUL VIII.—No. 2398 — EDITIA A TREIA — JOI 14 DECEMBRIE 1895.

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREÏ LUNÏ
şi se plătesc tot-d'auna înainte:
În Bucureşti la Casa administraţiei
În Judeţe şi Streinătate prin mandate poştale
Un an în Ţară 30 Lei; în Streinătate 50 Lei
Şase lunï . 15 „ „ „ 25 „
Treï lunï . 8 „ „ „ 13 „

Un număr în streinătate 20 banï

MANUSCRIPTELE NU SE ÎNAPOIAZA

Adevĕrul

Să te ferești Române de cuib străin în casă
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
În Bucureşti şi Judeţe se primesc numaï la Administraţie
În Streinătate, direct la administraţie şi la toate oficiele de publicitate
Anunciurï la pag. IV . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . 2,— leï „
„ „ „ II . . . 3,— „ „
Inserţiele şi Reclamele 3 leï rîndul.

Un numĕr vechiŭ 30 Banï

ADMINISTRAŢIA
PASAG. BĂNCEÏ NAŢIONALE CASELE KARAGEORGEVICÏ

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
PASAG. BĂNCEÏ NAŢIONALE CASELE KARAGEORGEVICÏ

PRESA ROMÂNA

Cu ocaziunea pălmuireï unuï ziarist de către fiul uneï doamne, care fusese ignobil atacată într'o mică foaie de scandal, s'a pus iar în discuţiune cestiunea violenţeï ziaristiceï romîne. Ziarele colectiviste,—*Gazeta Poporuluï* în special,—deplîng starea de decădere a preseï şi în ardoarea lor de neofite ale moraleï, se ridică cu o sfîntă indignare contra tonuluï ridicat al ziarelor.

In această cestiune se uită a se face o distincţiune. Cînd este vorba de acea presă de scandal, care face un negoţ sigur şi rentabil din exploatarea vieţeï private a oamenilor—numească-se aceasta presa a *Kichirezuluï* saŭ a alteï foï — nu importă numele — ne unim cu toţi confraţiï şi ziariştiï carï se respect, pentru a o infiera. Această meserie, orï cît ar fi ea de exercitată de oamenï de talent, frizează hotarele poliţieï corecţionale şi cînd vre-unul din reprezentanţiï eï încasează şi palme, asta intră în riscurile profesiuneï.

Nu se va găsi în presă — orï cît ar fi de decăzută ea—nu se va găsi un singur om care să ia apărarea pălmuituluï de la Capşa, care a crezut bun să insulte o femee în chipul cum a făcut-o.

Cestiunea este, însă, maï largă. E vorba de tonul violent al întregeï prese romîne. Cînd liberaliï sînt în opoziţie, eï recurg la dicţionarul perfectuluï opozant, iar cînd se întorc la guvern, presa oficioasă pozează în *damă bine crescută*, care se revoltă la auzul limbagiuluï opoziţionist. Lucrul de altmintrelea se petrece identic cu presa conservatoare.

Faptul violenţeï preseï noastre în sine este exact. Cum, însă, se explică acest fenomen?

Aicï sînt absolut de aceeiaşï părere cu tînărul meŭ amic, D-l C. Anghel, care într'o recentă pledoarie la juraţï elucida tocmaï acest lucru. Cînd tonul luptelor politice este aşa de gălăgios, cînd în politica lumea se înjură, cînd în parlament deputaţiï se iaŭ la bătae şi se scuipă ca la cîrciumă în aşa chip că vorba şi fapta parlamentară a ajuns identică cu injuria şi tărbăceala, cînd totul la noï este violent şi excesiv, cum voiţï D-voastră ca presa să rămînă calmă, liniştită şi cu mănuşï? E uşor lucru să facï filosofie de pe catedră. Cînd, însă, te scoborï în mijlocul vultoareï luptelor noastre politice, tu ziarist, pentru a fi auzit, trebue să strigï tot aşa de tare ca şi ceï-l'alţï.

E posibil ca deşertăciunea acestor războaie de operetă să nu indrituească pe ziariştiï partidelor istorice, să se înjure ca la uşa cortuluï, de şi lupta, fiind dată pe cestiunï personale de aceea tocmaï este maï acerbă.

Pe lîngă această presă, însă, este şi o ziaristică democratică. In faţa tutulor turpitudinelor ambelor partide, în faţa comedieï scîrboase a vieţeï noastre parlamentare, în faţa acestor oamenï carï se prosternă mişeleşte la picioarele suveranuluï despot şi despreţuitor de ţară şi de legï, în faţa acestuï neant politic şi a haluluï în care a ajuns ţara, în faţa acestor triste ignominiï, aŭ strigătul de indignare nu poate eşi din piepturile noastre şi în loc să discutăm ca şi cum am vorbi de pe catedra uneï facultăţï, să dăm curs liber sufletuluï nostru îndurerat şi indignat?

Dacă literatura şi arta sunt icoana fidelă a epoceï în care se dezvoltă, cu atît maï mult presa înfăţişează complect caracterul şi fizionomia timpuluï în care ea trăeşte — patimele şi aspiraţiunele sale.—

Cînd luptele politice vor deveni lupte de ideï, cînd persoanele vor dispare pentru a da loc părerilor, cînd o altă viaţă socială va eşi din vălmăşagul actual, probabil că şi ziaristica va redeveni calmă, politicoasă şi plină de respectul şi de sine şi de lume.

Pînă la ajungerea acestuï ideal, tot ce se poate face este a se curăţi presa de aceia care o desconsideră şi care se servesc de dînsa fie ca şi de un revolver, fie ca de un mijloc de cîştig neonest şi reprobabil.

In această direcţiune vom da mîna tutulor acelora care 'şï respectă profesiunea şi publicul către care se adresează.

Const Mille.

FARSA PARLAMENTARA

Camera.—Partidul B'anu-Bibianu se află în mare perplexitate din cauză că Horia, Cloşca şi Crişan Rosetti l'aŭ pus în balotagiŭ.

Bianu cu o scrisoare de recomandaţie din casa D-luï Sturdza merge din deputat în deputat şi cerşeşte voturï. Horia Rosetti, cu o floretă sub redingotă, cere votul saŭ viaţa.

Unanimitatea e pusă în grea cumpănă şi momentele eï sînt solemne.

*

D. Ferikidi citeşte răspunsul la mesagiul tronuluï, unde face temenele regeluï pe care l'a ocărît la *Dacia*. D-sa linge cu atîta măestrie unde a scuipat, în cît provoacă entusiazmul în tribuna damelor.

*

Amicul nostru Cutcudache cere ca mesagiul să se trimeată la tipografie, pentru ca fie-care deputat să'l ducă acasă ca suvenir de sfintele sărbătorï; dar Ştefan Filipescu de la Drăgăşanï se opune, sub motiv că un asemenea mesagiu trebuie să rămîie întipărit în inima fie-căruï fiŭ al naţiuneï.

*

Senatul.— Minunea minunilor! Brabeţianu 'şï a făcut apariţia la bufet!

Imediat începe pelerinagiul. Şedinţa nu se poate deschide; senatorï, deputaţï, uşierï, miniştrï, mateloţï, pescarï, pornesc în grupurï şi umplu sala bufetuluï. Aglomeraţia e mare, dar Brabeţianu, cu modestia care'l caracteriză, nu face trataţie la nimenï.

*

In sală frumosul, adonisul şi deşteptul Perieţeanu-Buzăŭ anunţă o interpelare relativă la pensiunile funcţionarilor de la drumurile de fier; iar în acest timp urmează un match foarte serios între D-niï Mănescu de la Giurgiu şi Antonescu de la R.-Sărat. E vorba care din doï poate dormi maï mult şi maï solid.

După toate probabilităţile rămăşagul îl va cîştiga eminentul somnoros Antonescu, care a făcut un pariŭ că va dormi toată sesiunea aceasta fără întrerupere.

Iată un senator care nu 'şï va pierde vremea în zadar.

Stop.

COANA VETA

Gazeta Poporuluï a luat de sus şi vorbeşte ca din anvon; a devenit pudică şi severă; s'a ridicat în contra moravurilor destrăbălate ale preseï, într'un cuvînt a căzut în doaga coanï Vetï din *Noaptea Furtunoasă*:

Iată ce scrie, între altele, *Gazeta Poporuluï*:

De un timp încoace s'a creat la noï o categorie de ziare carï nu trăesc de cît din scandalurï şi încă din scandalurile căutate înviaţa privată a particularilor; în lipsă de scandale, aceste ziare le născocesc şi, pur şi simplu, calomniează în viaţa lor privată persoanele carï nu joacă nicï un rol public.

Ziarul al căruï redactor a fost pălmuit alaltăerï, aparţine aceste categoriï; el 'şï-a făcut chiar o specialitate: aceea de a **ataca şi calomnia femeï**.

Şi noï, ziariştiï politicï, carï apărîndu-ne ideile recurgem la violenţe, trebue să recunoaştem păcatul nostru; în nicï un caz, însă, nu putem să fim solidarï cu cavaleriï condeiuluï carï 'şï-aŭ făcut meseria **din exploatarea vieţeï private a cetăţenilor.**

Frumoase vorbe şi frumoasă morală. Această lecţie care se face preseï romîne din partea unuia dintre cele maï violente ziare, pe mine, care n'am atacat nicï o dată femeï, m'a uimit. Dar 'mï am zis că aceasta e sistema în partidul naţional-liberal; dacă D. Sturza a făcut scuze umilite în chestia naţională, dupe ce anï de zile a condus cea maï furioasă campanie anti-maghiară, de ce adică *Gazeta Poporuluï* să nu 'şï uite trecutul cel maï recent.

Dar să vin la chestie.

Gazeta pretinde că este o ruşine pentru un ziarist să atace femeile, şi că aceia carï exploatează viaţa privată a cetăţenilor sînt nişte cavalerï aï condeiuluï. Frumos!

Numaï eŭ îmï aduc aminte că în aceiaşï *Gazetă a Poporuluï*, în vara aceasta, a figurat o informaţiune scoasă din rîndul celor din urmă abjecţiunï şi care glăsuia ast-fel:

D-na Irene Marghiloman, mama D-luï ministru al justiţieï, a plecat erï la Paris. Cu acelaşi tren a plecat şi D. Paraschivescu, primul procuror din Ilfov.

Ce maï zice coana Veta?
Noï sîntem bine, mersi.

Dragoş.

TIPURI

Beizadeaua

Aceasta e beizadeaua moldovenească, care nu plăteşte maï mult de cît beizadeaua noastră de dincoace.

In tinereţe ajunsese să ridice un viţel în braţe; acuma a izbutit să ridice pe Nicu Catargiu la rangul de şef de partid ieşean; iar patriotizmul săŭ este atît de înflăcărat, în cît pînă şi barba 'şï a făcut-o tricoloră.

La 10 Maiŭ, cînd poliţia porunceşte scoaterea steagurilor, beizadeaua scoate capul pe fereastră şi afacerea e gata.

Are deosebite porecle: se numeşte „beizadea viţel“, „beizadea pişcot“ şi „paşa turcesc“; se ocupă de politică şi de ştiinţă, reuşind să facă şi politică şi ştiinţa proastă.

Omul acesta de fier a zdrobit totul în calea sa, a zdrobit pînă şi dictonul „Mens sana in corpore sano“. Căcï, în adevăr, corpul beizadeleï e foarte sănătos.

Cu toate acestea are o calitate, căcï nimenea nu'l poate compara cu Saturn: el nu'şï mănîncă copiiï, ba din contra.

Acest „din contra“ nu vrea să zică cum că copiiï îl mănîncă pe dînsul.

Vardalabum.

Nu vorbiţi de funie...

Gazeta D-luï Dim. Sturdza numeşte pe D. Const. Mille *„un om de curtea şi casa Karageorgevicească“*. Intrebarea primă ce se pune, e: ce are a face activitatea politică a unuï om, a unuï avocat, de exemplu, cu numărul saŭ calitatea clienţilor săï?

Dacă, însă, este vorba de a discuta aşa ca la mahala, atuncï D. Mille nu are de ce să roşască. Şeful partiduluï liberal, D. Sturdza, nu este oare şi el «omul de curte şi de casa principeseï Gorceakof?» Ceeace se permite unuï cogiamite şef de partid de guvernămînt, credem că s'ar putea permite unuï simplu ziarist, care este şi avocat şi care caută să-şï cîştige în mod onest viaţa?

Ar fi cuminte, dar, pentru *Voinţa Naţională* ca să nu vorbească de funie în casa spînzuratuluï şi de «oamenï de curte» în foaia D-luï Dim. Sturdza.

PARERÉA MEA

Primim următoarea scrisoare:

Domnule Redactor,

In «Adevărul» de erï, vorbind de deputatul colegiuluï III Suceava, adăogaţï pe lîngă numele acestuia—C. Popovicï—*şi numele meŭ*— Răcăciune. *In contra acesteï înperecherï injurioase, vin să protestez. Ştiŭ că atuncï cînd D. Popovicï a reclamat justiţieï contra «Constituţionaluluï» care, şi el, 'l ar fi numit Popovicï-Răcăciune, judecătorul de instrucţie a dat o ordonanţă de ne-urmărire, pe motivul că* «cuvîntul Răcăciune nu e o insultă, chiar dacă'ï pus alăturea de numele Popovicï». *Asta o ştiŭ; dar vezï că în cazul meŭ insulta nu constă în alipirea luï «Răcăciune» pe lîngă «Popovicï»* ci în aceea a juxtapoziţieï luï «Popovicï» pe lîngă «Răcăciune» numele meŭ. *D-voastră, D-le redactor, care cunoaşteţï reputaţia de care nu se bucură deputatul de Suceava, înţelegeţï durerea uneï gare de famiiie, de a se vedea mereŭ tratată de Popovicï. Gară mică şi fără notorietate, da, D-le redactor; dar gară fără nicï o pată, (nu e nicï anul de cînd am fost spoită) gară mică cu tren modest, da, dar cu purtare bună: nicï o dată nu am oprit călătorul din drum, nicï o dată nu am făcut pe cine-va să deralieze din calea dreaptă. La mine totul merge ca pe şine şi fără teamă de contrazicere; afirm că tot-dea-una am fost la postul meŭ. Iată de ce am purtat pururea sus numele de Răcăciune. Nu văd, dar, de ce mi s'ar alipi acuma epitetul de «Popovicï» şi aş ajunge de rîsul colegelor mele. Nu maï pot, D-le redactor, tolera alăturï de mine pe D. Popovicï; ce vreţï să mă destituiască ministrul, orï să mă permute la Botoşanï?*

Incheiŭ, D-le redactor, arătîndu-vă, în virtutea motivelor arătate, că sînt decisă să daŭ în judecată, pentru defăimare, pe orï cine de azï înainte va maï scrie Răcăciune-Popovicï.

Primiţï, D-le redactor, asigurarea stimeï mele.

Gara Răcăciune

Onorabila gara Răcăciune are dreptate; pînă cînd D. Popovicï să tragă folosul şi biata gară ponosul?

Hotărîrea luată de victima D-luï Popovicï mi se pare atît de legitimă în cît nu m'aş mira ca şi alte gărï, oraşe şi judeţe, să protesteze contra epitetelor defăimătoare ce li se dă. Ce adică frumosul Buzăŭ n'ar avea dreptate să strige contra urîtuluï Perietzeanu, or onestul Argeş contra chitanţuluï Dobrescu?

E timpul ca justiţia să intervină, dacă nu vrem ca oraşele noastre cele maï frumoase să fie ridiculizate prin asemenea desperecherï de nume, dacă nu vrem să ne pomenim cu vr'un *Metz-Bucureştï*, orï vr'un *Nădejde-Iaşï*.

Proletar

SATIRA ZILEI

Se caută un şef.

Partidul conservator, de cînd cu ultimul săŭ succes electoral, se află în căutarea unuï şef.

Pînă acuma s'aŭ presintat la clubul partiduluï maï multe plicurï sigilate cu ofertele doritorilor conform condiţiunilor stabilite şi adică:

1) Candidatul să aibă creeriï în formă de Camembert cînd e în toiul luï;

2) Să scrie Rolanŭ cu u scurt, pentru ca tradiţiile partiduluï să nu se piară;

3) Să stea bine cu lacheiï palatuluï;

4) Să poată ţine în frîŭ pe D. Carp.

Ziua deschidereï plicurilor nu este încă fixată, fiind-că e probabil că nu toţï ramolițiï aŭ putut lua cunoştinţă de această concurenţă.

Indată ce partidul se va reorganiza cu un asemenea şef în frunte, partidul se va pune pe lucru şi va decreta abţinerea pe 24 de anï.

Vax.

Speculă neruşinată

D-l Sturdza este omul care, pentru a'şï ajunge scopul, şi-ar specula orï şi ce. D-sa care pe timpul domnieï luï Ion Brătianu devenise cel maï aprig persecutator al Romînilor transilvănenï, D-sa care a expulzat din ţară pe tineriï Ardelenï carï se încercaŭ să facă în Romînia o mişcare simpatică fraţilor de dincolo, D-sa a fost tocmaï acela care s'a pus în capul mişcăreï *Ligeï Culturale* şi a acaparat-o pentru a face greutăţï guvernuluï conservator. Pentru a'şï ajunge scopul nu a cruţat nimica şi în special nu şi-a menagiat de loc ruşinea. A declarat că nu va veni la putere pe cît timp ardeleniï vor fi sub Ungurï şi a proclamat ca un drept sfînt amestecarea Romînilor liberï în afacerile interioare ale monarchieï Austro-Ungare în favoarea fraţilor de dincolo.

Bunul plac al Regeluï a adus pe D-l Sturdza la putere.

Azï acest om, pentru a se menţine acolo, nu numaï că se poartă cu Unguriï ca un lacheŭ nemernic, dar începe cu o furie şi ură nepomenită prigonirea cea maï teribilă contra mişcăreï din ţară şi chiar a organizaţiuneï ardeleneştï propriŭ zisă. A semănat intrigï pretutindenï, aşa că azï totul s'a dezorganizat! zizania s'a iscat şi fraţiï de luptă astă-zï se trag în judecată înaintea tribunalelor maghiare.

După ce erï D-l Sturdza a împins *Liga Culturală* la excesele regretabile, care aŭ avut ca rezultat devastarea unuï organ independent şi democratic, azï D-sa proiectează distrugerea complectă a agitaţiuneï ardeleneştï şi căderea eï în mocirla scandalurilor judiciare.

Iată omul în toată abjecţiunea luï şi de sigur că presa colectivistă va numi acest epitet un noŭ ecces de limbagiŭ al preseï democratice! Găsească însă ziariştiï liberalï un alt termen pentru noţiunea de *abject* şi le promit a'l întrebuinţa orï de cîte orï va fi vorba de şeful D-lor.

Sfinx.

LOMBROSO PLAGIATOR

Lombroso compromis.—Grafologul plagiator.—Ce spune Lombroso.—Părerea D-luï Crépieux-Jamin. — Probe. — Sentinţa judecătorilor.

Ilustrul criminalist italian Lombroso a suferit, în ultimul timp, o sumă de decepţiï. Reputaţia de savant pe care cu drept cuvînt 'şï o cîştigase în urma originalelor sale opere: „Geniu şi nebunie“, „omul criminal“, „femeia criminală“ şi a articolelor pline de spirit ce le a publicat prin diferite reviste, i-a fost zdruncinată prin cîte-va nenorocirï ce i s'aŭ întîmplat acum de curînd.

Lombroso compromis

Nu de multă vreme s'a întîmplat un scandal senzaţional prin Londra, în urma căruia reputaţia maï multor învăţaţï a fost răŭ zdruncinată. Se ştie că între învăţaţiï Europenï, carï, cu toate progresele colosale ale ştiinţeï, se ţin încă de teoriile spiritiste, se află şi Lombroso. Convertirea luï Lombroso spre spiritism a fost opera vestituluï mediŭ Euzopia, care, cu ajutorul unuï spirit John (un spirit cu nume băgaţï de seamă!) făcea fel de fel de minunăţiï. Intr'o bună dimineaţă, însă, nu de mult timp, această Euzopia făcătoarea de minunï a fost demascată de către un simplu boscariŭ din Londra, care să prinsese ca să imiteze toate minunăţiile şi să citeze toate spiritele citate de Euzopia cu ajutorul luï John. Demascarea Euzopieï compromise, bine înţeles, răŭ de tot pe Lombroso şi pe simpaticiï săï colegï din Francia şi Anglia, carï s'aŭ lăsat a fi traşï pe sfoară de către o femeie incultă. Dovedirea naivităţeï cu care Lombroso s'a lăsat a fi cîştigat pentru spiritism n'a contribuit tocmaï la întărirea reputaţieï sale ştiinţifice. Dar în timpul din urmă, chirurgul-dentist francez, Crépieux-Jamin, a descoperit în însuşï Lombroso un fel de boscariŭ care ştie să facă încă cu totul alte minunï de cît să citeze spiritele.

Grafologul plagiator

D-l Crépieux-Jamin este, dupe cum am maï spus-o, de profesiune dentist; se ocupă, însă, în orele sale libere şi de „ştiinţa“ grafologieï. Pentru ceï dintre cititorï carï n'aŭ avut parte de a se adăpa la izvorul aceste noï ştiinţï, voï spune aci că ea urmăreşte scopul de a tălmăci din scrisoarea maï mult saŭ maï puţin particulară fie-căruï individ caracterul acestuia. Vrea să zică, de unde pînă acum se citeaŭ din palmă mizeriile „ce fatal sînt legate de o mînă de pămînt“, acum acelaş lucru se va face din scrisoarea indivizilor. Pentru a contribui la punerea bazeï aceste „ştiinţï“ D-l Jamin a scris o carte intitulată „Scrierea şi caracterul“. Lombroso nemulţumit cu lauriï pe carï 'ï-a cîştigat pînă acuma în diferitele ramurï ale ştiinţeï, se avîntă şi pe noul tărîm şi 'ï turnă un volum asupra „Grafologieï“. Cartea autoruluï francez îï se păru, însă, destul de bună şi nu era decï nimic de objectat în contra uneï traducerï. Uitucï cum sînt, însă, savanţiï de obiceï, Lombroso nu apucă să menţioneze că opera D-sale e tradusă, aşa în cît neruşinatul de dentist îl trase în judecată în faţa judecătorilor din Rouen, sub cuvînt că marele italian 'l ar fi plagiat.

Ce spune Lombroso

Se înţelege de la sine că el se opune din resputerï „calomnieï“ în contul săŭ. Recunoaşte că scriind „Grafologia“ nu a voit să facă de cît o compilaţiune; susţine, însă, că renumele săŭ ştiinţific îl pune maï presus de asemenea înjurăturï răŭ voitoare.

Părerea D-luï Crépieux-Jamin

D. Jamin bine înţeles că nu e de o părere cu Lombroso.

El, din contră, spune că dacă Lombroso nu a vrut să facă de cît o conpilaţiune, atuncï de ce a scris pe titlul cărţeï: „Grafologia de Cesare Lombroso“? Cuvîntul „de“ nu înseamnă el oare că cartea conţine părerï originale de a le luï Lombroso asupra Grafologieï?

In opera savantuluï italian nu numaï că nu găseştï o idcie originală, dar totul e copiat servil dupe D. Jamin. Planul e acelaşï; distribuţiunea capitolelor şi a sub-capitolelor e aceiaşï; treï pătrimï din observaţiunï sînt analoage; definiţiunile asemănătoare, concluziunile identice. Adăogaţï o sută saŭ două de frase traduse literalmente, 5 clişee, carï sînt proprietate industrială, reproduse fără autorizaţie şi veţï avea o idee despre volumul publicat de D. Lombroso

Probe

D. Jamin dovedește prin pasagii din cartea luĭ Lombroso, puse alăturĭ unele de altele dintr'a D-sale, cum-că cel d'întîĭ a tradus pe alocurea, în loc să scrie. Arată cum capitolul întreg din „Gralogta“ luĭ Lombroso asupra „scrisoareĭ bolnavilor“ nu e de cît un resumat dintr'acelaș capitol al cărțeĭ D-sale „scrierea și caracteru“.

In fine, D. Jamin arată cum Lombroso, pentru a păcăli publicul, citează o duzină de autorĭ carĭ s'aŭ ocupat de grafologia bolnavilor și pe acela pe care fură de la un capăt la cel-alt nu'l citează de cît o singur dată și atuncĭ chiar numaĭ în treacăt.

Sentința judecătorilor

Judecătoriĭ luĭ Roneu ascultînd ambele părțĭ și constatînd că „autorul italian a făcut de la cel francez o serie de împrumuturĭ fără de ale indica proveniența“, văzînd că Lombroso „încearcă de a rezuma saŭ chiar de a traduce textual pasagiĭ întregĭ din cartea D-luĭ Jamin, pentru a le prezinta cititorilor ca opera sa proprie și ca expresia gîndireĭ sale, l-a condamnat pe Lombroso, în solidar cu editorul săŭ, la 2,500 francĭ daune interese. Editorul 'l a abandonat pe Lombroso în urma intentăreĭ acțiuneĭ din partea D-luĭ Jamin, așa în cît acesta a rămas să se apere singur.

Condamnarea, însă, a înfierat luĭ Lombroso, pe lîngă titlurile de carĭ se bucura deja, și pe acela de plagiator.

Marele criminalist Lombroso plagiator! Sic transit gloria mundi!

Gal.

IMPRESIUNI & PALAVRE

(Din corespondența luĭ *Chițibuș* cu *Marioara*)

Slatina, 9 Decembre 1895.

Dragă Chițibuș,

Dac'aĭ vrea să zicĭ ca mine
Că lumea-ĭ rea
Și că într'însa ceasurĭ, de bine
Nu poțĭ avea
Ne-am înțelege ca împreună
Numaĭ noĭ
Să facem o lume, să fie maĭ bună
O lume de doĭ.

Eĭ bine, dragă Chițibuș, așa-ĭ că răutatea oamenilor este înspăimîntătoare? Atîta lucru văzuse la mine și trebuea numaĭ de cît să mi-l ea?

Dar bine Doamnă Zefirino, înger saŭ fee, aĭ profitat de ocaziune, aĭ văzut că vre-o cît-va timp nu am maĭ scris luĭ Chițibuș spre a-l pune la încercare, și D-ta așa de ușurică după cum ție numele te-aĭ arunca de gîtul luĭ strigîndu-ĭ: Săruta-ți-așĭ ochișoriĭ; primește buzele mele pradă să le săruțĭ să cazĭ amețit!

Păĭ bine madamo, știĭ că nu ți-e permis, știĭ ca singură te atacĭ în onoarea de familistă?

Zicĭ că aĭ bărbat și cu toate acestea verzișorĭ aĭ?

Dar lasă gluma, îțĭ plac mult?

Te întreb însă din a căruĭ categorie din aĭ luĭ Claymoor?

Chițibuș dragă, mamicule, tu eștĭ băieat bun, și nu eștĭ supărat. Nu sînt de vină. De ce nu-mĭ aĭ trimes banĭ; ș'apoĭ cu venirea alegerilor trebuea să mă prepar; aci era speranța ca să pot veni la Bucureștĭ.

Ce credeaĭ că nu'mĭ respect onoarea mea de văduvioară? O Doamne, dar întreabă la hotel Regal, întreabă gardistul de vrea să mă ducă la Don polițaiŭ Nae?

Acum însă sunt a ta cu trup și suflet. Dar tu? „Entre les deux, ton coeur balance?“ Pe cine însă preferĭ? pe Zefirina? (ah, dacă așĭ prinde-o) cu bărbat, cu tărăboi, și încă de cel cu verde, nu cu roșiu; saŭ pe văduvioara Marioara, o brună *turbé* cu ochiĭ și păr negru, liberă, independentă, socialistă chiar, și care te așteaptă cu brațele deschise.

Dă-mi'l Doamne, că mă înebunesc după el.

O sărutare nu cu dulceață, cu tot focul tinerețeĭ.

De la
Marioara.

Pe cine prefer eŭ? Uite vezĭ daraverile astea nu se pot tranșa prin corespondență. Ca să împac lucrurile acum de o cam dată declar că vă prefer pe amîndouă.

Chițibuș.

Poșta luĭ Chițibuș

O. O. 50. Poste-Restante Loco. — Nu protest, ci constat. Ceea-ce te pot asigura însă e că sunt ceea-ce vreaĭ tu să fiĭ și gata a te servi.

Ch.

ECOURI DIN STRĂINĂTATE

Boulanger și socialiștiĭ.—Una din armele pe care reacționariĭ o îndreaptă cu o deosebită plăcer în contra social-democrațieĭ germane. este calomnia că ar fi vîndut Germania francezilor. Maiestru în debitarea acestor calomniĭ este faimosul Dr. Hans Blum. Cu ocazia alegerilor în Saxonia micul doctor avu îndrăznea'a de a susține într'un manifest, că el ar putea dovedi prin acte cum că social-democrațiĭ nemțĭ s'aŭ vîndut luĭ Boulanger și s'aŭ angajat față de acesta de a provoca o revoluție civilă în Germania în momentul cînd Boulanger i-ar declara războĭ. La această infamă minciună ziarul oficial al partiduluĭ socialist „Vorvaerts“, dădu singurul răspuns posibil aruncînd d-ruluĭ Blum în public epitetul de calomniator. Blum avu însă și nerușinarea de a trage „Vorvaertsul“ în persoana gerantuluĭ săŭ responsabil Dierl, în judecată. Dară tribunalul îl achită pe Dierl, recunoscînd ast-fel cu titlul acordat d-ruluĭ Blum în public de către „Vorvaerts“, a fost meritat.

DIN FRANȚA

Concesiunea fosfaturilor—Madagascarul—Expoziția din 1900

PARIS, 20 Decembre. — *Camera deputaților.* —In urma interpelăreĭ asupra concesiunilor forturilor în Algeria, Camera a adoptat, aproape în unanimitate, o ordine de zi, primită de D. Bourgeois, protestînd în contra neregularităților comise și invitînd guvernul să depună un proect de lege asupra fosfaturilor.

Senat. — Cu ocazia discuțieĭ bugetuluĭ rezbeluluĭ, D. Lamarzelle blamează modul cum a fost preparată expediția din Madagascar, în timpul căreia a bîntuit o mortalitate extraordinară. Oratorul cere guvernuluĭ să stabilească răspunderile culpabililor.

D. Cavaignar respunde că cabinetul actual nu este răspunzător. Numărul morților nu a trecut peste 3500. Ministrul termină vorbind de necesitatea de a crea o armată colonială.

Budgetul rezbeluluĭ s'a adoptat.

Senatul abordează apoĭ budgetul marineĭ.

D. Lockroy declară că situația floteĭ este egală cu acea a tripleĭ alianțe.

Budgetul marineĭ a fost de asemenea adoptat.

PARIS, 12 Decembre. — Ambasadorul Germanieĭ, conte de Münster, a remis D-luĭ Felix Faure, din ordinul împăratuluĭ Wilhelm, un exemplar al alegorieĭ națiunilor, purtînd deviza: „Națiunĭ ale Europeĭ păzițĭ bunurile voastre cele maĭ sfinte“.

Comisiunea parlamentară, însărcinată să examineze proectul de expoziție pentru 1900, a adoptat principiul expozițieĭ în unanimitate maĭ puțin un vot.

CRONICA

Pace, liniște și... dosurĭ.

Orĭ ce s'ar zice, tot maĭ solizĭ bătrîniĭ.

Dovadă că de cînd s'aŭ înscris la diurnele națieĭ Antoneștiĭ și Mănestiĭ, Cutcudachiĭ și Guraniĭ, ceĭ dintîĭ aŭ izbutit să-șĭ scrie numele pe pupitrele din Senat și acuma dorm de ți-e maĭ mare dragul să'ĭ vezĭ.

Iar Pană Buescu a făcut-o și maĭ lată.

Om chefliu, Buescu văzînd monotonia din sînul „țăreĭ legale“ și profitînd de faptul că Vilacros l-a pălit tocmaĭ unde îl doare, adică la diurna permanentă dintr'o comisiune oare-care a Cameręĭ, i-a dat numaĭ de cît cu sotir, ca la nea Niță Sterie în deal.

Și Vilacross—l'a sfidat—i-a întors dosul.

Păcleanu imediat a protestat împotriva necorectitudineĭ luĭ Vilacros care împietează asupra unor drepturĭ ab-antiquo și, chiar atuncĭ, cînd nicĭ nu-l ține... catarama.

Păcat că lipsea Scorțescu...

Bao.

Conflictul anglo-american

Părerea luĭ Rosebery—Uninnea Cooper—Proectul comisiuneĭ parlamentare.

NEW-YORK, 12 Decembre. — *World* publică o telegramă a lorduluĭ Rosbery, în care acesta zice că nu crede să fie cu putință un resbel între America și Englitera în privința chestiuneĭ Venezueleĭ. Un asemenea motiv este de neadmis; ar fi cea maĭ mare crimă, dacă două națiunĭ puternice de aceeașĭ rasă ar prefera să se sfîșie, pentru un conflict de graniță cu o republică Sud-americană, în momentul cînd ele sînt chemate să exercite influența lor în lumea întreagă pentru cel maĭ mare bine al creștinătățeĭ și al civilisațiuneĭ.

NEW-YORK, 12 Decembre.—Adunarea de a uniuneĭ Cooper, a protestat în contra mesagiuluĭ D-luĭ Cleveland. Adunarea a adoptat rezoluțiunea de a numi o comisiune însărcinată să îndrepteze opinia publică în contra D-luĭ Cleveland.

Adunarea a fost foarte sgomotoasă, Poliția a trebuit să intervină.

WASHINGTON, 12 Decembre.— După o sorginte autentică, proiectul comisiuneĭ cămereĭ reprezintanților, însărcinată să examineze mesagiul D-luĭ Cleveland, coprinde urmatoarele propunerĭ:

1. de a lovi lîna, confecțiunile de lînă și lemnele de construcție, cu o taxă de vamă, care să echivaleze cu 60 la sută din taxele biluluĭ Mac Kinley. De a spori apoĭ tarifele actuale asupra grînelor, făineĭ, vitelor, lapteluĭ, etc. cu 25 la sută. In fine, de a spori cu 15 la sută toate cele-alte tarife.

2. Emisiunea nelimitată în timp de 5 anĭ de bonurĭ 3 la sută, pentru a protege rezerva de aur și emisiune de certificate de tesaur 2 la sută pentru un an și pînă la concurența de 50,000,000 de dolarĭ pentru a acoperi dificitele.

BULETIN ATMOSFERIC

Institutul meteorologic

Bucureștĭ, 11 Decembre 1895, 12 ore ziua

Inălțimea barometrică la . . . . 0°.751.5
Temperatura aeruluĭ C° . . . . —2°6
Vîntul calm.
Starea ceruluĭ acoperit.
Temperatura maximă de erĭ —4°
„ minimă de astăzĭ —2°
Temperatura la noĭ a variat între 7° și —5°

Timpul închis și umed se menține în toată țara. Temperatura relativ ridicată în toate părțile afară de Moldova de sus unde termometrul s'a coborît pînă la 5 grade sub zero. Barometrul a crescut puțin în Moldova de sus și a scăzut tot pe atît în Muntenia și Dobrogea. In Moldova și unele localitățĭ din Dobrogea și partea muntoasă a Munteniеĭ a nins, în alte părțĭ a plouat.

INFORMAȚIUNĬ

Discuția la Cameră în privința respunsuluĭ la mesagiu va începe de Sîmbătă.

Pînă acum sînt înscrișĭ 14 oratorĭ.

De cîte-va zile o comisiune de anchetă constată la ministerul de războiŭ niște grave neregularitățĭ, săvîrșite la acel minister de pe timpul cînd era ministru generalul Lahovari. După cît am putut afla, este vorba de o comandă de 80,000 obiele de postav și alta de niște flanele de lînă, făcute în niște condițiunĭ neconforme cu legea, provocîndu-se ast-fel o pagubă de maĭ multe miĭ de leĭ,

Pe lîngă numeroasele tablourĭ și fotografiĭ sosite din străinătate și expuse în *sala noastră de depeșĭ*, D. Duschek, talentatul artist în arta fotografică, a pus la dispoziția *săleĭ*, spre a fi expuse vedereĭ publiculuĭ, cîte-va tablourĭ splendide, artistic executate și cari atrag admirația vizitatorilor săleĭ noastre.

Astă-zĭ se va efectua în capitală alegerea colegiuluĭ al II-lea de comună.

Din Galațĭ ni se comunică că erĭ s'a început judecarea procesuluĭ Breningiteĭ înaintea curțeĭ de apel.

Toțĭ inculpațiĭ s'aŭ prezintat, afară de D. Robescu, căruia îĭ lipsea apărătoriĭ. Probabil că desbaterile vou dura 4—5 zile.

Curtea este prezidată de D. Poenaru-Bordea, iar ministerul public e reprezintat prin D. procuror general Bastaki.

Ierĭ secțiunile Cămereĭ s'aŭ constituit ast-fel:

Secțiunea I, D-niĭ: Ath. Moscuna, președinte; Dan D. Brătianu și Gîrboviceanu secretarĭ.

Secțiunea II, D-niĭ: P. S. Aurelian președinte; Stavri Brătianu și I. Pilat secretarĭ.

Secțiunea III, D-niĭ: C. F. Robescu, președinte; Munteanu-Bogdan și G. Olănescu secretarĭ.

Secțiunea IV, D-niĭ: A. Pherekyde președinte; Eust. Schina și C. Datculescu secretarĭ.

Secțiunea V, D-niĭ: C. T. Grigorescu președinte; M. Ghimpa și G. Softa secretarĭ.

Secțiunea VI, D-niĭ: Poenaru-Bordea, președinte; G. Dobrescu (Prahova) și I. Igiroșeanu secretarĭ.

Secțiunea VII, D-niĭ: Ath. Stolojan, președinte; C. G. Vernescu și Bianu secretarĭ.

La alegerea balotagiuluĭ pentru al 7-lea loc în comisia de indigenate, Camera a ales în majoritate pe D. C. T. Grigorescu.

Vor lua cuvîntul în Cameră la discuția asupra răspunsuluĭ la mesagiul tronuluĭ, D-niĭ: Gr. M. Sturdza, Datculescu, Gr. Păucescu, V. G. Morțun, Nicolaescu, Iancovescu, Xenopol, Ciocazan, Aslan, I. Grădișteanu, Icpurescu, Al. Marghiloman, Al. Djuvara și Dobrescu Argeș.

Comisiunea budgetară a Camereĭ se compune din D-niĭ: Al. Djuvara, Costinescu, Nicolaescu, Robescu, Nacu, C. T. Grigorescu. Ferechide, Sendrea, Ghermany, Stelian, V. Lascăr, Villacros, I. Brătianu, Em. Porumbaru, I. Grădișteanu, Xenopol, Vițu, Văsescu, Gr. Păucescu, N. T. Popp și Dinu Brătianu.

Ministerul de interne, văvînd că cu toate recomandările făcute, uniĭ din agențiĭ administrativĭ continuă a abuza de telegraful statuluĭ în corespondențele lor, a dat un ultim ordin, în care le face cunoscut: că ministerul se vede nevoit a'ĭ prevesti că pentru toate telegramele prea lungĭ în raport cu obiectul lor, prisosul de cuvinte va fi trecut în comptul recalcitranților.

Mîine se va efectua la Iașĭ alegerea colegiuluĭ I-iŭ de comună.

Lista administrațieĭ este compusă din D-niĭ: N. Gane, colonel Panaite Botez, dr. C. Botez, C. Lepădatu, P. Fântâraru, N. Ioan, I. Motăș, Ed. Ghyka, N. Cozadini și Al. Velciu.

Oposiția nu va presinta listă.

Gheșefturile de la ministerul de războiŭ

Am anunțat erĭ că o comisiune de anchetă cercetează la ministerul de războiŭ niște neregularitățĭ carĭ aŭ fost săvîrșite încă din timpul cînd generalul Lahovari era ministru.

Astă-zĭ sîntem în măsură a da următoarele detaliĭ în privința faptelor ce se cercetează.

O furnitură

Acum treĭ anĭ casa Wolff care e proprietara fabriceĭ de postav de la Buhușĭ prezintase ministeruluĭ de războiŭ treĭ modele de obiele de postav pentru trupă cu prețul de 1 franc și 15 banĭ perechea.

Acele modele s'aŭ trimis uneĭ comisiunĭ la depozitul central de echipament pentru a fi examinate, iar comisiunea alegînd pe cea maĭ bună o înaintează ministeruluĭ cu condițiune de a se admite numaĭ după ce se va vedea și rezultatele obținute prin practicare.

Ministerul face o mică comandă pentru experiență, dar înainte de a primi rezultatele, prin luna Aprilie 1894, ministerul face o comandă de 80,000 perechĭ de obiele, plătite cu cîte 1 și 38 banĭ perechia, maĭ scump, deci, după cum se oferise la început insușĭ casa Wolff.

Indată după terminarea comandeĭ, prin luna Iunie, corpul al II-lea de armată cu No. 2616 trimite rezultatul care este cu totul defavorabil obielelor din fabrica Wolff. Comanda, însă, fiind efectuată, se înțelege că rapoartele cu rezultatul experiențelor au fost puse la dosar.

BURSA DIN BUCURESCI

Cursul de la 12 Decembre (24 Decembre) 1895

5% Renta r. p.	100 1/2	Acț. B. Agricole	215
5% Renta am.	97 3/4	Dacia-România	394
5% » (92—93)	99 1/2	Naționala	408
5% » am.	94	Patria	110
6% Obl. rur.	100 1/2	Construcțiĭ	181
Pensiunĭ	283	**SCHIMB**	
5% Obl. c. Buc.	96 1/2	Londra	25.3027 1/2
5% » (1890)	94 3/4	Paris	100.25.20
5% F. nc. rur.	93 1/2	Viena	208 07 3/4
5% » urb.	102	Berlin	123.25.15
5% » »	89 1/2	Belgia	99.80
5% » » Iașĭ	82	Scont B. a.	8
5% Obl. bazalt	—	Avans. » v	6
Banca Naț.	1560	» C. dep.	5 1/2

A doua furnitură

După prima comandă, făcută în condițiunĭ din ce'e maĭ detestabile, s'a maĭ făcut altă comandă de 27.000 bucățĭ flanele, tot așa de dăunătoare statuluĭ.

Casa Wolff care întîiŭ presintase treĭ feliurĭ de flanele cu 3.50 bucata, la licitația ținută și la care a luat parte și representanțiĭ fabriceĭ de la Azuga și din alte părțĭ, ridică prețul la 3.72 bucata și acest preț fiind maĭ mic de cît al celor-l'alte fabricĭ, ministerul adjudecă licitația asupra sa, de și maĭ înainte singură se oferise cu prețul de 3.50 bucata.

Ancheta

Modul pripit în care s'aŭ făcut aceste furniturĭ, precum și faptul adjudecăreĭ licitațieĭ cu niște prețurĭ maĭ marĭ de cît acele oferite de alte case, fiind prea semnificative, aŭ fost denunțate D-luĭ ministru de războiŭ, care imediat a și numit o anchetă.

Scandalul de la Capșa s'a sfîrșit cu un caraghioslîc, cu o schimbare de două gloanțe fără rezultat.

D. Tony, de și din principiŭ era altă dată contra duelluluĭ, de astă dată, după sfaturile unor prietenĭ aĭ săĭ, a fost nevoit să treacă și prin acest purgatoriŭ modern care te spală de or-ce păcate, — numaĭ ca să poată eși din tristă afacere în care a încăput.

Un incident s'a petrecut în ședința de erĭ a Cameręĭ între D. deputat Al. Păcleanu și un ziarist.

Deputatul Buzăuluĭ, foarte enervat, apropiindu-se de tribuna preseĭ reproșează ziaristuluĭ faptul că a publicat în ziar niște expresiĭ puțin parlamentare, pe carĭ D. Păcleanu le-ar fi pronunțat la adresa unor colegĭ aĭ săĭ într'o ședință anterioară.

—Macar din considerație că sînt abonat al ziaruluĭ nu trebue să publicĭ nimic răŭ despre mine, a spus D. Păcleanu.

—Cînd scriŭ nu umblu în mînă cu lista abonaților, a respuns ziaristul.

Și cu asta, basta.

In numărul de azĭ buletinul Săleĭ noastre de Depeșĭ este cu desăvîrșire schimbat. Cititoriĭ vor găsi într'însul nouĭ tablourĭ, nouĭ fotografiĭ de oamenĭ celebri și nouile opere apărute și sosite aci.

Printre cărțile de valoare romîneștĭ depuse la administrația Săleĭ noastre de Depeșĭ spre vînzare cu prețul edituręĭ sunt:

Alexandrescu—Droit comparé: Belgique, Luxembourg, France et Monaco, două ascicole, Chepapce—Procedura civilă, volumul I. Rosetti — Cartea dragosteĭ. Zane—Proverbele romînilor, volumul I. Belcik—Studiĭ de legislațiune comparată: Copilul natural. Gheorge din Moldova—Poesiĭ. Stavrĭ—Poesiĭ.

DIN ORIENT

Capitularea Zeitunuluĭ.—Drușiĭ gonițĭ.— Nouĭ mobilizărĭ

CONSTANTINOPOL, 12 Decembre. — Pozițiunile din Zeitun ocupate de insurgențĭ, sînt înconjurate de 10 batalioane și 2 baterĭĭ.

FOITA ZIARULUI „ADEVERULUI“ 5

MORTUL DIN TRĂSURĂ

I

Ce spunea „Argus“?

„Acest asasin a trebuit să fie împins de un oareșĭ care motiv puternic, și eŭ trebue să știŭ care a fost acest motiv.

„Amorul? Nu. Nu aceasta. Oameniĭ amorezațĭ în genere nu merg, în viața reală, pînă la crimă. Așa ceva se întîmplă în romane saŭ drame; în luuga mea carieră, n'am întîlnit nicĭ odată un asemenea lucru. Vre-un furt? Nu. A avut banĭ în buzunarul săŭ. O rezbunare? Poate. Da, se poate foarte bine ca să fie aceasta. E un fel de pasiune care împinge în tot-d'auna pe indivizĭ maĭ departe, de cît vreaŭ eĭ.

Acĭ nu s'a uzat de violență, pentru că hainele sale nu eraŭ în dezordine. El a trebuit să fie prins pe neașteptate. In paranteză fie zis, eŭ cred că n'am examinat cu destulă atenție hainele sale. S'ar putea găsi pe ele oareșĭ carĭ indiciĭ acusătoare. In orĭ ce caz trebue să încerc. Voiŭ începe cu hainele.

După ce s'a îmbrăcat și a dejunat, D. Gosby se duse în grabă la secția polițienească, unde ceru să i se arate hainele mortuluĭ. După ce i le dădură se retrase într'un colț ca să nu fie distrat de la cercetarea sa. Nimic deosebit la haină, care seamănă cu toate hainele de serate elegante. O aruncă cu un mîrîit de dispreț și luă vesta. Acĭ găsi o particularitate interesantă; un buzunar interior în căptușeala din partea stîngă.

„La ce dracu să fi putut servi oare?“ se întrebă D. Gorby scărpinîndu-se în cap; de ordinar vestele nu aŭ buzunare interioare, după cît știŭ eŭ și buzunarul ăsta nu a fost făcut de croitor. La făcut el însușĭ și încă al draculuĭ de răŭ. Dacă și-a dat osteneala asta a făcut-o de sigur ca să nu știe nimenĭ despre existența buzunaruluĭ în care trebuia să pună ceva prețios, așa de prețios în cît nu voia să se despartă de el nicĭ cînd era în haine de bal.

„Ah! Ah! o ruptură la colțul buzunaruluĭ! S'a scos ceva cu violență. Acu încep a-mĭ da seamă. Răposatul posedă ceva pe care celă-l'alt voia să-l aibă dar știa că răposatul nu se desparte nicĭ odată de acel ceva. L'a văzut beat, s'a urcat în trăsură și a încercat să pue mîna pe ceia ce dorea să aibă. Omul s'a împotrivit, iar cela-l'alt la ucis cu cloroform. Atuncĭ temîndu-se să nu se oprească trăsura și să fie descoperit, a scos din buzunar obiectul atît de repede și atît de brusc în cît a rupt vesta și apoĭ a fugit. Asta e limpede ca lumina zileĭ; dar întrebarea este pe ce a vrut să pue mîna? Pe niște giuvaericale? Nu. Nu se poate să fi fost ceva voluminos, căcĭ alt-fel răposatul nu l'ar fi purtat în vesă. A fost aeva moale, care poate ușor încăpea într'un buzunar—o hîrtie—vre o hîrtie de valoare pe care o voia asasinul și pentru care l'a ucis pe celă-l'alt.

„Bun, zise D. Gorby, punînd vesta la o parte și sculîndu-se. Am găsit No. 2 înainte de No. 1.

Acum cine e omul ucis? Evident un străin; alt fel care va l'ar fi recunoscut în descrierea făcută în anunțul răsplățiĭ. Mă întreb chiar dacă cunoștea pe cine-va acĭ? Nu. Asta nu e probabil. L'ar fi căutat. In tot cazul un lucru este sigur: trebue să fi avut cel puțin o gazdă bărbat saŭ femee; căcĭ doar n'o fi dormit la stele... Nu se poate să fi locuit într'un hotel, căcĭ proprietarul hoteluluĭ l'ar fi recunoscut după descriere, maĭ ales acum cînd toată lumea vorbește de asasinat. Va fi avut o locuință particulară și o gazdă care nu citește gazete și nu flecărește cu veciniĭ, căcĭ alt fel ar fi aflat acuma. Dar dacă a locuit în vre-o casă particulară, gazda în cestiune va fi neliniștĭ de aceasta dispariție fără veste. E deja o săptămînă de cînd s'a întîmplat omorul și gazda, văzînd că chiriașul nu se maĭ arată, și ne avînd știrĭ despre dînsul, va cerceta de sigur. Nimic maĭ firesc. Dar dacă totușĭ—șĭ îmĭ vine să o cred—acest chiriaș a fost un străin, gazda nu va ști unde să-l caute. Drumul cel maĭ simplu va fi, deci, un anunț în jurnale. Deci aicĭ trebue să caut.“

D. Gorby luă un pachet de jurnale și ceti cu deamănuntul coloanele de anunciurĭ, unde de obiceiŭ se cer noutățĭ de prietenĭ absențĭ, și unde se apelează la oamenĭ, cărora să le spuie ceva în folosul lor.

„El a fost ucis, îșĭ zise D. Gorby, Vinerĭ dimineață între 1 și 2 ore“.

Prin urmare, putea lipsi pînă Lunĭ fără a nelinișțĭ pe cine-va. Dar, Lunĭ, gazda a trebuit să înceapă a avea bănuelĭ și Marțĭ probabil a inserat o înștiințare.

Prin urmare voiŭ căuta în numerile de Mercurĭ.

Jurnalele de Miercurĭ și Jouĭ nu conțineaŭ nimic, dar în unul de Vinerĭ—tocmaĭ o săptămînă după omor,—D. Gorby găsi de o dată următoarele rîndurĭ:

„Dacă D. Olivier Whyte nu se va înturce la Possum Villa Grey-Sreet, Saint-Kilda, pînă la sfîrșitul săptămîneĭ, apartamentul D-sale se va închiria“.

„Rubina Hableton“

„Olivier Whyte, repetă încet agentul, și inițialele bateĭ care a apartinut răposatuluĭ sînt O. W. Așa dar îĭ zice Olivier Whyte. Iată, decĭ, prima întrebare deslegată. Acum aceasta Rubina Hab'eton știe ceva despre afacerea asta? In tot cazul, încheiă D. Gorby punînd pălăria în cap, îmĭ place vîntul de mare. Mă voĭ duce pe acolo și voiŭ scena la Possum Villa, Grey-Sureet, Saint-Kilda.“

V

Doamna Hableton se spovedește

D-na Hableton era o damă care avea un punct dureros în existența sa și era lesne de descoperit cît de puțin numaĭ ar fi cunoscut-o cine va.

Doamna Hableton era o femeie care nu vorbea de cît despre sine. Ce era pentru dinsa amenințarea uneĭ invaziunĭ rusești, atîta vreme cît îșĭ avea ea mîhnirea eĭ personală. Să fi dispărut însă șĭ numaĭ de cît avea timp să se ocupe de cele maĭ micĭ amănunte privitoare la Australia.

Punctul dureros al Doamneĭ Habletou era nevoia de banĭ. Nu-ĭ tocmaĭ lucru extra-ordinar; dar dacă facînd cine va observație despre asta Doamneĭ Hableton, dînsa răspundea cam acru: „că știa lucrul ăsta, „dar că oamenĭ carĭ nu sînt sa altĭĭ. șĭ aceasta remarcă emblematică semnifica pur șĭ simplu asta: dînsa sosise în Australia, într'o vreme cînd nu era anevoie ca astăzĭ de a se îmbogățĭ cine-va; dar fiind că avusese un bărbat răŭ n'o scosese de loc la capăt.

Răposatul D. Hab'eton—căcĭ era multă vreme de cînd îșĭ daduse sufletul luĭ Dumnezeŭ—se daduse la darul băutureĭ și pe cînd și-ar fi putut cîștiga binișor traiul îl găseaŭ veșnic prin circiumĭ. cheltuind tot ce economisea femeia luĭ, cinstindu-se pe el și pe prietenĭ fără să se gîndească la viitor.

Băutura asta vecinică și clima caldă din Victoria îl duseră curînd la mormînt și cînd Doamna Hableton îl văzu despărțit de ea prin șease picioare bune de pămînt la cimitirul din Melbourne. se hotărî cum să isbu'ească ea să îmbunătățească trista situație a fiinanțelor sale.

Vindu puținul ce'ĭ ma rămăsese din averea sa și fiind că pămînturile eraŭ ieftine cumpără o fășie la Saint-Kilda și își durĭ o căsuță.

(Va urma)

Condiţiunile de capitulare, propuse de armenĭ aŭ fost respinse. Cincĭ-spre-zece parlamentarĭ aŭ fost reţinuţĭ ca ostaticĭ; ceĭ-l'alţĭ aŭ fost trimişĭ înapoĭ cu misiunea de s comunica insurgenţilor, înapoiarea pură şi simplă a oraşuluĭ ca condiţie de capitulare.

Răspunsul nu se cunoaşte încă.

ROMA, 11 Decembre.—*Agenţia Ştefani* află din Constantinopol, că ambasadoriĭ celor şase puterĭ îşĭ propun să ofere Porţiĭ bunele lor oficiĭ pentru negociările cu insurgenţiĭ din Zeitun.

Consuliĭ cu reşedinţă la Alep vor fi trimeşĭ ca delegaţĭ la faţa loculuĭ.

CONSTANTINOPOL, 12 Decembre. — După ultimele ştirĭ mişcarea din Creta nu este primejdioasă.

Bombardarea luĭ Zeitun n'a început încă. In acest oraş sînt mulle familiĭ fugitive carĭ n'aŭ participat la mişcarea insurecţională. Acesta este motivul pentru care ambasadoriĭ aŭ decis să intervie.

CONSTANTINOPOL, 12 Decembre. — După o depeşă a comandantuluĭ corpuluĭ al 5-lea de armată, 6000 de druşĭ aŭ fost goniţĭ din posiţiunile lor în satele Mezrad, Sedjek şi Medjel.

Ziarele turceştĭ zic că o iradea ordonă încă mobilizarea a 4 batalioane de redifĭ în vilayetul Smirna.

Procesul Ressu-Robescu-Brenning

(De la corespondentul nostru din Galaţi)

Galaţi, 12 Decembre 1895

Azĭ s'a înfăţişat înaintea curţeĭ noastre de apel, sect. II, procesul Brenning-Ressu-Robescu-Schapira. Curtea este prezidată de Poenaru-Bordea, iar judecătorĭ sînt D-niĭ: M. Beşteleĭ, P. Ionescu, Fr. Pap, şi G. Stoicescu.

Procurorul general, D. I. Bastachi. susţine acusaţiunea.

In culoarele curţeĭ linişte complectă şi puţină lume; se judecă maĭ întîĭ procesele la ordine; procesul Brenning fiind cel din urmă, la rînd. In sala advocaţilor apar pe rînd D-niĭ: Panu, Grădişteanu, Ferier şi Felix Martin. Ressu calm discută alte chestiĭ. Robescu nu se prezintă; uniĭ spun că este bolnav, alţiĭ că voeşte să fie judecat singur.

La ora 1 şi jum. se strigă procesul Brenning. La apelul nominal răspunde Brenning, asistat de D-niĭ: P. Grădişteanu şi P. Botzan; Ressu asistat de D. G. Panu şi Schapira asistat de D. Zamfir Filotti. Robescu nu răspunde la apel; pentru dînsul se va da hotărîre în lipsă cu drept de opoziţie. Din partea luĭ Georgi, constituit parte civilă contra luĭ Schapira, răspunde D. Ferier advocat din Paris şi Şerbescu din Galaţĭ.

Se începe cu citirea sentinţeĭ de condamnare şi a depoziţiilor martorilor ascultaţĭ la tribunal, operaţie foarte puţin agreabilă şi care durează pînă la ora 3 şi jum., apoĭ se face interogatorul inculpaţilor, care ţine pînă la 6, cînd se suspenda şedinţa, continuîndu-se mîine la ora 12 cu ascultarea martorilor.

*

Interogatoriul luĭ Brenning a ţinut maĭ mult de o oră şi a produs o impresie penibilă asupra publiculuĭ şi chiar asupra Curţeĭ. Omul acesta, pe lîngă multe adevărurĭ, afirmă şi lucrurĭ ne adevărate şi imposibile.

Ast-fel scena în care spune că s'a dus la prefectură şi găsind acolo pe Robescu şi Ressu, a pus pe masă un pachet cu 20,000 leĭ şi s'a retras 'mĭ a făcut impresie că nu poate fi adevărată. Pe cînd Brenning precizează fapte de cea maĭ mică importanţă, în detaliile cele maĭ înfime, cînd e vorba de darea celor 20,000 leĭ, afirmă lucrurĭ demne de *o mie şi una de noptĭ* şi nu precisează nemic.

Ceĭ-lalţĭ inculpaţĭ nu aŭ spus nimic ast-fel că şedinţa de azĭ a tost monotonă pe mîine.

Spectator.

EDIŢIA III

Ultime Informaţiunĭ

Din sorginte autentică sîntem informaţĭ că revizuirea constituţiuneĭ este definitiv hotărîtă în cercurile guvernamentale. Ceva maĭ mult: regele sprijină călduros ideea revizuireĭ pentru a se da drepturĭ politice dobrogenilor.

Regele stărue să se facă tot soiul de îmbunătăţirĭ în această provincie, pentru a o pune la adăpostul intrigelor muscăleştĭ şi bulgăreştĭ şi pentru a stîrpi nemulţumirile locale.

Intr'o întrevorbire pe care a avut-o alaltăerĭ cu un personagiŭ oficial, suveranul a declarat că ţine mult ca fortul Constanţa să fie gata în 3 anĭ, apoĭ ajungînd la chestia politică, a cerut informaţiunĭ asupra chipuluĭ în care ar fi compuse colegiile electorale în Dobrogea şi a luat note amănunţite de tot ce i s'a spus.

După cîte ştim chestia revizuireĭ Constituţiuneĭ va fi agitată în Cameră chiar în sesiunea viitoare şi va coprinde 3 puncte:

1. Darea drepturilor politice dobrogenilor;
2. Modificarea legeĭ electorale;
3. Inamovibilitatea magistratureĭ.

D. Ioan Gherman, sub prefectul plăşeĭ Cerna de jos, jud. Vêlcea, a fost destituit pentru că a bătut pe un primar chiar în localul primărieĭ.

La examenul farmaciştilor de batalion. pentru gradul de farmacist de regiment, care s'a ţinut sub preşedinţa D-luĭ locot.-colonel Dr. Georgescu, aŭ reuşit D-niĭ: N. Drock şi Ioan Ighel Deleanu.

D. Al. Ioan a fost numit preşedinte al comisiuneĭ interimare din Tecuciŭ, în locul D-luĭ Iacob Albu demisionat.

De la corespondentul nostru din Brăila am primit azĭ dimineaţă, la orele 2 şi 50 m., următoarea telegramă:

Astă noapte, la ora 1, a izbucnit un mare incendiŭ în strada Regală, la proprietatea D-luĭ Swartzman.

Peste două-zecĭ de magaziĭ, între carĭ farmacia Petzalis, magazinul Prager şi altele sînt în pericol.

Toată Brăila în picioare. Panica este foarte mare.

Apele Dunăreĭ în timp de 24 de ore aŭ crescut cu 61 de centimetri.

Maĭ multe sate şi oraşe, situate aproape de ţărmurĭ, sînt ameninţate a fi inundate.

Gazeta luĭ Nădejde, după ce a tras chiul tutulor tipografilor carĭ aŭ imprimat-o pînă acum, a trecut de astă-dată la tipografia sindicatuluĭ falimentuluĭ Viegand & C-ie. Şi acest procedeŭ, condamnabil chiar între burgheji, e foarte admisibil pentru şleahta luĭ Nădejde, cînd e vorba să nu'ĭ scape din mîinĭ ultimul mijloc prin care maĭ poate stoarce ceva părăluţe de la bieţiĭ muncitorĭ.

Dar zvîrcolirile'ĭ sînt zadarnice. L. N. poartă într'însa, de la naşterea eĭ, germenele morţeĭ, şi de ce ursit îĭ este nu va scăpa. Incă un Panaitescu păcălit, încă un Cucu tras pe sfoară, dar la urma urmelor tot la Sărărie va trebui să se întoarcă sălbatecul haham.

Curtea de apel din Galaţĭ a achitat zilele aceste pe D. avocat Leonida Sterea din Tulcea care fusese condamnat de tribunalul din Tulcea la 4 lunĭ închisoare pentru faptul că ar fi ultragiat în exerciţiul funcţiuneĭ pe preşedintele aceluĭ tribunal, D. Eraclie Leonida Aslan.

Azĭ s'a distribuit la Cameră proiectul de răspuns la mesagiŭ.

Sîmbăta trecută ziarul parizian *le Journal* a început publicarea nouluĭ roman al luĭ Zola, intitulat „Roma“.

Acest ziar, ca şi toate cele-l'alte gazete franceze, se găseşte în depozit, spre vînzare în *Sala de depeşĭ* a *Adevĕruluĭ*, cu preţul de **10 banĭ numărul.**

Cunosc cititoriĭ alianţa electorală făcută la Iaşĭ între colectivi̧ştĭ şi beizadea Grigore Sturdza.

Această alianţă noĭ am tratat'o în tot-d'auna de imorală, fiind-că nu se făcea pe baza ideilor şi ceva maĭ mult, fiind-că se făcea pe temeiul pungeĭ beizadeleĭ.

Dar n'a trecut nicĭ o lună de cînd cu această faimoasă alianţă şi iată că *Evenimentul*, ziarul liberalilor din Iaşĭ, răfueşte cum nicĭ nu ne-am fi putut închipui pe foştiĭ lor aliaţiĭ.

E vorba de alegerile comunale carĭ încep astă-zĭ în Iaşĭ. Ascultaţĭ:

De astă dată, dupe toate probabilităţile vor fi în presenţă treĭ liste: lista junimistă-radicală, lista *pensionarilor* clubuluĭ B. Z. D. şi lista partiduluĭ liberal-naţional.

Pentru prima oară vom asista la acest straniŭ spectacol a uneĭ **bande de mercenarĭ**, *la care simbria înlocueşte principiile politice*, îndrăznind a intra în luptă politică cu un partid vechiŭ, întemeiat prin **sutimĭ de anĭ**! pe luptă, de muncă şi de succese.

Faptul ar fi de rîs, dacă n'ar denota o stare psichologică curioasă.

Nu ştim dacă se maĭ găseşte din trecut o amintire de o atare îndrăzneală. Singura putere pe care se razemă „Colecţia“ de la clubul B. Z. D. este *recunoştinţa burteĭ pentru praznicele milostive ce Măria Sa le acorda de două orĭ pe an*, şi **înrîurirea franculuĭ** pe care se reazemă întreaga putere a Măriei Sale.

Cu aceste elemente a veni într'un oraş ca Iaşul, compus din elementele cele maĭ culte şi înaintate şi a le spune: doreştĭ principiĭ, doreştĭ program şi ideĭ, *poftim jimblă şi biftec* şi... alegeţi-mă, este cel puţin.... obraznic şi cinic, pentru a nu întrebuinţa un alt termen.

Nu vom face injuriĭ ieşenilor de a crede un singur moment că asemenea listă caraghioasă va întruni un vot, în afară de ceĭ legaţĭ prin *jurămîntul burteĭ*.

Stipendiaţiĭ luĭ B. Z. D. vor putea vota pe această listă, dar orĭ-căruĭ om de oare-care greutate îĭ va fi ruşine de a arăta cea maĭ mică legătură cu asemenea individualităţĭ.

Pentru moment, pentru onoarea Iaşuluĭ, putem afirma că toţĭ aceĭ, în afară de clubul B. Z. D., la carĭ s'aŭ adresat, aŭ refuzat cu indignare de a figura pe această speise-carte.

Vom reveni.

Poimîine, Vinerĭ, se va deschide a doua sesiune a Curţeĭ cu juraţĭ din judeţul Ilfov.

Astă seară comitetul naţional studenţesc este convocat în şedinţă pentru a stabili programul în privinţa primireĭ ce se va face părinteluĭ Dr. Lucaciŭ, care soseşte Sîmbătă in Capitală.

Ministerul Justiţieĭ a maĭ făcut deocamdată următoarele numirĭ în magistratură:

D. Victor Antonescu a fost numit judecător la tribunalulul Ialomiţa; D. Ion C. Oteteleşanu actual judecător sl trib. Dolj, a fost numit judecător sindic la acelaşĭ tribunalul în locul săŭ a fost numit D. I. Th. Isvoranu; D. Th. I. Ciuflea, judecător de pace în Bucureştĭ, este numit supleant la Tecucĭ.

In orăşelul Babadag a încetat din viaţă zilele trecute locuitorul Andreĭ Simion Lebed în vîrstă 126 anĭ.

Crima din calea Rahoveĭ.

O crimă s'a săvîrsit alaltăierĭ noapte în calea Rahoveĭ No. 300, în nişte condiţiunĭ, însă, aşa ca nicĭ poliţia, nicĭ absolut nimenĭ n'a putut afla faptul de cît după 24 de ore.

Toma Theodorescu, comerciant în calea Rahoveĭ, luase de tovarăş de vre'o două lunĭ pe un oare-care Toma Georgescu, care fusese maĭ înainte în serviciul unor restaurante marĭ din capitală.

Fiind-că Teodorescu era singur, căcĭ se despărţise de femeea cu care trăise şi avea banĭ strînşĭ, nouluĭ săŭ tovarăşĭ i se născu ideea criminală de a'l ucide pentru a-ĭ lua baniĭ.

Asasinatul.

Pentru acest sfîrşit alaltăierĭ noapte, pe cînd tovarăşul săŭ se culcase, Georgescu iea un topor, cu care aplică două loviturĭ straşnice în capul luĭ Theodorescu.

Sîngele ţîşnind din rănile victimeĭ, stropi păreţiĭ caseĭ, tavanul şi aşternutul.

Criminalul, după ce luă toţĭ baniĭ, împinse cadavrul sub pat, învelindu-l cu o plapomă, iar peste patul plin de sînge întinse un ciarşaf alb curat.

Astupă apoĭ ferestrele şi după ce puse un lacăt la uşă şi a încuiat şi cele-l'alte camere se făcu nevăzut.

Bănuelile

Erĭ toată ziua prăvălia luĭ Theodorescu a fost închisă.

Tîrziŭ, doĭ prietenĭ de aĭ victimeĭ, intrigaţĭ de acest lucru neobicĭnuit, se duc la secţia 29, anunţînd pe comisarul Bădulescu despre faptul că prăvălia luĭ Theodorescu nu a fost deschisă şi că poate s'o fi întîmplat ceva.

Comisarul se duce imediat la faţa loculuĭ, cercetează pe dinafară, se uită în toate părţile fără să poată da de vre o urmă de crimă. Văzînd, însă, pivniţa descuiată, deşi acolo se aflaŭ maĭ multe butoae cu vin, iar pe de altă parte observînd uşile închise cu lacăt şi ferestrele astupate, comisarul căpătă serioase bănuelĭ şi plecă să anunţe pe procurorul Cernescu despre împregiurărĭ.

Descoperirea crimeĭ

Procurorul, în urma celor raportate, autoriză pe comisar ca să strice lacătul şi să vadă ce este.

Insoţit de douĭ agenţĭ, comisarul Bădulescu se întoarce în calea Rahoveĭ, strică lacătul şi intrînd în cameră vede picăturĭ de sînge pe jos, pe pereţĭ şi pe tavan; vede pe pat un cearşaf alb, pe care ridicîndu-l descopere salteaua muiată de sînge.

Uitîndu-se apoĭ şi sub pat vede plapoma iar sub dînsa un cadavru, avînd capul înfăşurat în nişte cînpe aşa că nu se putea vedea de loc.

Sosirea parchetuluĭ

Toate acestea s'aŭ petrecut pe la orele 10 seara. Imediat, însă, după descoperirea cadavruluĭ aŭ sosit la locul crimeĭ D-nu procuror Cernescu, judecătorul de instrucţie Sărăţeanu, medicul legist, toată poliţia în frunte cu prefectul eĭ şi reporterul ziaruluĭ nostru.

După cîte-va cercetărĭ făcute printre locatariĭ din acea curte, carĭ aŭ declarat că nu aŭ auzit nimic şi nu ştiu nimic, şi după dresarea actelor cuvenite s'a dat ordin de a se transporta cadavrul la morgă, ceia ce s'a şi făcut pe la orele 3 şi jumătate dimineaţa.

Autorităţile sînt acum în urmărirea criminaluluĭ.

Gaur.

Sîmbătă, 16 Decembre, va apare **Prima**, un volum de versurĭ de Haralamb G. Lecca.

Dezbaterile Parlamentare

CAMERA

Urmarea şedinţeĭ de la 12 Decembre 1895

Al şapt lea membru în comisiunea de indignat se alege D. C. T. Grigorescu, iar în comisiunea comunală D. M. Ghimpa.

Se procede la alegerea a 4 membri carĭ se formeze comisiunea pentru supravegharea caselor publice.

In timpul votăreĭ, deputaţiĭ caută să alunge plictiseala prin discuţiĭ maĭ mult saŭ maĭ puţin infocate saŭ prin micĭ certurĭ, din carĭ cată să reiasă guvernamentalismul. D. Paladi singur lăbărţat pe banca ministerială, împărţeşte zimbete bine-voitoare de protecţiune.

Se declară aleşĭ în comisiunea pentru supraveghiarea caselor publice D-niĭ: Radu Stanian, Moscuna, Buicliu şi Buzdugan.

La ora 8 şi 20 minute şedinţa se ridică.

Şedinţa de la 13 Decembre 1895

Şedinţa se deschide la ora 1.25 sub preş. dinţia D-luĭ P. S. Aurelian.

Prezenţĭ 95 Domnĭ deputaţĭ.

Banĭ asvîrliţĭ în vînt 2375 leĭ.

După îndeplinirea formalităţilor obicĭnuite se suspendă şedinţa pentru 5 minute, pentru ca D-niĭ deputaţĭ să se poată consfătui asupra comisiuneĭ pentru supraveghiarea caseĭ obligaţiunilor rurale.

Redeschizîndu-se şedinţa se începe votarea. Deputaţiĭ sînt maĭ agitaţĭ de cît de obiceiŭ.

Discuţiĭ viĭ se încing, înprejurul D-luĭ Pană Buescu, care pare că face pe — opoziţia în actuala Cameră — o opoziţie bufă bine 'nţeles.

D-l *Pană Buescu* declarat ales ca membru în comisiunea pentru convertirea obligaţiunilor rurale, refuză de a primi această funcţiune.

D. *Catan Leca* cere Camereĭ ca să-l roage pe D. Buescu să primească sarcina.

D. *Pană Buescu* refuză şi 'şĭ dă demisia, care este respinsă.

Se procede la alegerea uneĭ comisiunĭ pentru casa de dotaţie a oasteĭ, care se compune din douĭ membri.

Se proclamă aleşĭ D-niĭ colonel Casimir şi căpitan Văleanu (Vasluĭ).

SENAT

Şedinţa de la 13 Decembre 1895

Senatul a trecut azĭ în secţiunĭ pentru a lua cunoştinţă D-niĭ miniştri despre proiectul de răspuns la mesagiŭ.

ULTIME TELEGRAME

NEW-YORK, 12 Decembre.— O depeşe din Lahavana anunţă că insurgenţiĭ comandaţĭ de Gomez aŭ re pins trupele mareşaluluĭ Campos. — Insurgenţiĭ ameninţă Lahavana.

ROMA, 12 Decembue.—Se anunţă din Massauah *Agenţieĭ Stefani*, că după un informator, Menliik ar fi sosit la Maimesghi.—Această ştire merită confirmare.

Pînă la ora 3 Senatul n'a deschis încă şedinţa.

FOIȚA ZIARULUI „ADEVERUL“

116

BAUTOAREA DE SINGE

PARTEA a III-a

VI

Noapte întunecoasă, veselă noapte

— Tot îl iubeștĭ, nu-ĭ așa?

— Ah! maĭ mult de cît viața.

— Atuncĭ nu văd ce te-ar impiedeca...

— Nu mă zori...

— Și pe urmă... nu știŭ... n'am avut vreme să-țĭ spun... bietul băiat e destul de nenorocit.

— El!

— Cînd m'am întîlnit cu dînsul maĭ adineaorĭ, asistase la o dramă îngrozitoare.

— Cum așa?

— Dar asta nu te interesează pe tine... fiind că nu cunoștĭ persoanele, de abia doar dacă aĭ auzit vorbindu-se despre ele.

— De cine-ĭ vorba?

— De contele de Blanca.

— Henri, vărul luĭ Edgar?

— Tocmaĭ.

— Ce i s'a întîmplat,

— Și Edmeea se ridică și se pregăti să asculte cu un început de curiositate și oare-care grije.

— S'a sinucis, zise Marta.

— Nenorocitul! Și cine l'a împins la acest act de desperare?

— Gelozia.

— Ah!

— Iubia pe o femeie la nebunie, iar femeia iubia pe altul.

— E oribil!

— Cu atît maĭ mult că metresa luĭ e o mizerabilă fără inimă, care nu era demnă de nicĭ o dragoste. El însă era orbit, nu voia să crează.... tot spera că o va întoarce din calea cea rea. Dar din seara în care a întîlnit-o la operă, expunîndu-șĭ frumusețea cu nerușinare în tovărășia unuĭ bărbat,

Marta se opri aci.

Edmeea se mișcase brusc și cu o mînă stringea pe soră-sa de umăr.

— Femeia aceasta cum o chiamă?

— Ce-țĭ pasă? răspunse Marta.

— Vreaŭ să știŭ.

— Pentru ce?

— O cunosc.

— Ce idee!

— O chiamă Alice saŭ Fanny și bărbatul care o întovărășea, pe care ea îl iubea e Mortimer.

— Gine ți-a spus?

— Ițĭ spun că el e.

— Dar el n'o iubea!..

A iubit-o.

— O surprindere o eroare... asta ținut atît cît trebuia cuĭ-va ca să poată dispreţui asemenea femeĭ.

Edmeea zîmbi cu amărăciune.

— Da poate că aĭ dreptate, firește. Eŭ de unde să știŭ!... De cît și atîta ajunge ca să-țĭ otrăvească toată viața... și cît vor fi dînsele influența lor ițĭ apasă în chip odios, pe inimă și-țĭ stăpinește gîndul...

Edmeea se însuflețise; o roșiață subită i se urcă în față.... o flacără sumbră îĭ lumina ochiĭ eĭ marĭ și ficșĭ.

— Și el bietul Henri a murit!... zise puțin după accia; această pasiune fatală trebuia să-l ubidă; ca să poată scăpa a recurs la sinucidere...

— Tocmaĭ!

Și în ultimul moment a chemat pe Edgard.

— Iar Mortimer cînd a ajuns la tînărul conte, a găsit două victime în loc de una...

Edmeea se uită uimită la soră-sa.

— Două victime! zise pe cînd mîinele îĭ tremuraŭ.

Oh! spune-mĭ! spune-mĭ! Marta. te rog.. Mă iubeștĭ, nu-ĭ așa? Ițĭ face răŭ să mă vezĭ suferind, bănueștĭ chir că răul care mă consumă are să mă omoare în cele din urmă... Eĭ bine! ascultă... ceea ce veĭ spune poate să fie singurul lucru care ar putea să mă reîntoarcă la viață,... la fericire... la dragostea întăritoare a luĭ Edgard.

— Cum?

— Nu mă întreba!.. dar spune odată, te conjur... dacă vreĭ ca să trăiesc!.. Era acolo o femeie și această femeie?...

— Era Fany desnădăjduită, Fany care nu mă ținea la viață, aplocîndu-șĭ fruntea, cu inima desperată de disprețul luĭ Mortimer... Fanny hotărîtă să caute în moarte un refugiŭ suprem împotriva soarteĭ blestemate ce-ĭ era rezervată. Cu toate astea nu se dusese acolo ca să moară! și se dusese ca să-șĭ răzbune, nu voia ca Mortimer să găsească în altă dragoste de cît a eĭ fericirea pe care nu voise s'o primească de la dînsa.... Nu avea de cît un gînd, să facă din Henri instrumentul docil al răzbunăreĭ sale.

— Ah! e imfam!

— Dumnezeŭ l'a luminat pe tînărul conte în momentul cel din urmă... Henri și a dovedit de astă-dată onoarea luĭ de care nu se ținuse seamă.... el a respins spăĭmântătoarele ispitirĭ cărora se supusese de atîtea orĭ și atuncĭ mizerabila femeie a întors împotrivă-ĭ arma fatală de care vrea să facă uz în contra luĭ Edgard.

Edmeea îșĭ ascunse fața în mîinĭ.

Apoĭ îșĭ încrucișe brațele pe piet, fruntea i se apleca, și tăcerea eĭ părea a indica cum că o mare ușurare se operase întrînsa.

Totușĭ din cînd în cînd un fel de tremurătură nervoasă îĭ agita membrele și un suspin profund eșea din pieptul eĭ.

— Scumpă micuță! zise Marta luînd'o în brațe; uite cum tremurĭ și ce mișcată eștĭ. Ce aĭ?

— Ceia ce 'mĭ-aĭ spus e oribil! îngînă copila tremurînd.

— Negreșit! Dat tu nu cunoșteaĭ pe femeia asta.., abia o zăriseșĭ numaĭ într'o seară la operă. Inţeleg să te surprindă un sfîrșit ca acesta... Dar mila pe care ți-o inspiră nu trebue să ie și întristeze.

Edmeea mișcă capul.

Aĭ dreptate, zise după un minut; dar dacă aĭ șri ce loc a cuprins în viața mea gîndul acesteĭ femeĭ!.. O vedeam mereŭ, pretutindenĭ, duceam cu mine amintirea eĭ era o amenințare vecĭnică pentru mine, îmĭ dădeam siliĭele neauzite ca să mă smulg din prinsoarea eĭ și nu puteam izbuti: S'ar fi putut spune că mă încleștase, că eram prada eĭ și simțeam că-mĭ soarbe viața! Imĭ era groază, vedeam bine că o să mor... și nu îndrăzneam să chem în ajutorul meŭ amorul luĭ Edgar.

— De ce?

— Ah! mă temeam de femeia asta, poate maĭ mult pentru dînsul de de cît pentru mine. Mă temeam să nu-l apuce și pe dînsul și mă resemnasem să mor, sperînd că în soarta mea va fi de ajuns ca să-ĭ astîmpere ura.

(Va urma)

Proprietar, CONST. MILLE.

Tipografia Ziaruluĭ «ADEVERUL», Pasagiul Băncei Naționale.